

[Forsvarsministeren.]

blot sige, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen drog jo ikke Konsekvenserne af det Hjertesuk, han her udstødte, ved at foreslaa de arbitrære Afgørelser afskaffet; tværtimod betonede det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen selv, at der maa arbitrære Straffe til, og deri er jeg enig med det ærede Medlem, det kommer vi ikke uden om, naar vi ikke skal gøre det hele alt for omstændeligt. Netop de paagældende værnepligtige selv er, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen betonede det i sin Tale, interesserede i, at der finder en hurtig Afgørelse Sted i alle de Tilfælde, der er Tale om her, og de er ogsaa interesserede i, at mindre højtidelige Sager ikke skal ind for de borgerlige Domstole med Referater i Aviserne og alt, hvad dertil hører. Selvfølgelig kan vi tale om Enkeltheder, men jeg understreger, at hvis man vil begrænse Omraadet for den arbitrære Straf, maa man være klar over, at Konsekvensen meget let bliver den, at man udvider Omraadet for de mere højtidelige Domsafgørelser, og det tror jeg ikke det indkaldte Mandskab selv er interesseret i.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen spurgte, om man i det kommende Udvalg kunde faa en Oversigt over, hvilke Straffe, mildere end Vagtarrest, der var idømt i de senere Aar. Nogen egentlig Statistik foreligger der ikke udarbejdet herover, og det vil være et temmelig stort Arbejde at gøre det, men til Oplysning for Udvalget kan der meget vel fremskaffes Straffelister fra den senere Tid over disse Straffe, hvorom der jo gives Indberetning, saaledes at Udvalget kan danne sig et Skøn over, hvorledes det forholder sig paa dette Omraade.

Det samme ærede Medlem rejste Spørgsmaalet om Disciplinen i Hæren og citerede i denne Forbindelse en Udtalelse, som havde været omtalt i „Berlingske Tidende“, en Udtalelse fremsat af Generaløjtnant With, hvoraf det syntes at fremgaa, at Disciplinen inden for Hæren var gaaet stærkt tilbage i de senere Aar. Jeg maa tilstaa, at der foreligger ikke for Ministeriet Oplysninger, som giver os Indtryk af, at dette er Tilfældet; at der, som det skete sidste Efteraar under en stor Indkaldelse, kan opstaa visse mindre heldige Tilfælde, det ved man jo, men deraf kan man ikke drage den Slutning, at Disciplinen i al Almindelighed er gaaet tilbage, saadanne Tilfælde er ikke Udtryk for en almindelig Tilstand inden for Hærens og Flaadens Rammer.

Jeg vil da ogsaa sige, at naar det nedsatte Straffelovsudvalg med Generalauditøren som Formand ved dette Lovforslag foreslaar en almindelig Nedsættelse af Strafferammerne, tror jeg ogsaa, man meget vel kan tage dette som et Vidnesbyrd om, at der ikke foreligger noget om, at Disciplinen skulde være forringet, saaledes at man maa gribe til særlige Foranstaltninger. At der skal være Disciplin inden for de militære Organer, Hær og Flaade, det behøver man ikke at diskutere, jeg har udtalt mig derom ved Fremsættelsen af Forsvarslovene for nylig og skal ikke gentage det, det er efter vor Formening uden for Diskussion. Jeg har i samme Forbindelse udtalt, og vil gerne understrege det her, at de ser galt paa det, som maatte mene, at Disciplinen bedst kan bygges paa en Straffelov, og jeg udtaler min Glæde over, at jeg her er i Overensstemmelse med de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Elgaard paa Venstres Vegne fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard spurgte, om den militære Straffelov ikke ogsaa kunde benyttes i Forbindelse med forskellige Foreteelser blandt dem, der aftjener den saakaldte civile Værnepligt. Hertil maa jeg svare nej, det er der ikke Mulighed for. I § 6 i Lov af 20. Maj 1933 om civilt Arbejde siges der udtrykkeligt, at de, som indkaldes hertil, ikke er undergivet militær Straffelovgivning, og dernæst gives der i de følgende to Paragraffer Bestemmelser om de Straffemidler, som kan anvendes over for dem, der indkaldes til civilt Arbejde, og opstaa der andre Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Elgaard nævnte, med Forsøg udefra paa at opfordre til Lydighedsnægtelse af dem, der udfører civilt Arbejde, maa disse falde ind under borgerlig Straffelovs almindelige Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Hasle mente ikke, det havde været nødvendigt at afskaffe Vand og Brød-Straffen, men jeg forstod paa det ærede Medlem, at han ikke med særlig stor Styrke agtede at gaa i Brechen for at optage denne Straf paa ny i Lovforslaget. Det ærede Medlem mente ganske vist, at der ikke var saa overvældende Forskel paa Kosten i § 20 og § 21, naar vi med Hensyn til den strenge Arrest gik til straks at give Kartoffler og Mælk foruden Vand, Brød og Salt — jeg forstod i alt Fald det ærede Medlem saadan. Hvis jeg har forstået det ærede Medlem rigtigt, maa jeg paa Kostforplejningens Vegne nedlægge en energisk Protest mod en saadan Udtalelse. Der er en betydelig Forskel paa den særlige Fangekost og den almin-